

Foto: Stef Steneker

Die ene student: Sahinde

Pas toen Sahinde wel móest loskomen van die onafscheidelijke vriendin, lukte het haar om zichzelf te bewijzen - iets wat docent Anneke heel trots maakt

GRONINGEN In *Die ene student* vertellen docenten van het Alfa-college over studenten die hen zijn bijgebleven, hen hebben geraakt of hun kijk op het vak hebben veranderd. Dit keer docent Pedagogisch Werk Anneke Hesseling (40) over student S ahinde (toen 20).

„Druk kletsend in het Turks stapten S ahinde en haar vriendin de klas binnen. Tengere S ahinde, met haar lange donkere haren. Zoals altijd waren ze samen met de bus naar school gereisd, gingen ze naast elkaar zitten en hielden ze zich vooral met elkaar bezig.”

„S ahinde vond haar overstap van niveau twee naar niveau drie pittig. Theorie en toetsen vond ze lastig. En een nieuwe klas en opleiding is natuurlijk altijd spannend. Optrekken met haar vriendin voelde voor S ahinde veilig, gezellig en vertrouwd.”

„Samen vormden ze een eilandje, dat alle duo-op-

drachten samendeed en geen aansluiting vond met de rest van de groep. Ook mij lukte het niet om ze los te weken. Elke keer eindigden onze coachgesprekken op hetzelfde punt: probeer verschillende dingen, ga eens mengen, praat onderling ook Nederlands.”

„Tegen het einde van het eerste schooljaar werd duidelijk dat S ahinde's cijfers - in tegenstelling tot die van haar vriendin - niet hoog genoeg waren om door te mogen naar leerjaar twee. Op stage was het wél goed gegaan, ze was als een vis in het water als ze bezig was met kinderen. Ik zag haar potentie, maar ze had meer tijd nodig om haar diploma te kunnen halen. Dat had S ahinde niet verwacht, overwoog zelfs om er helemaal mee te stoppen.” „Maar na de zomervakantie stapte S ahinde weer de klas binnen. Dit keer alleen. Ik probeerde het zittenblijven positief voor haar te laten

werken. Als ik iets nieuws introduceerde aan de groep vroeg ik: ‘S ahinde, jij hebt dit al eens meegemaakt. Wat is er leuk en stom aan?’ Haar klasgenoten wisten dat ze bij S ahinde aan konden kloppen, wat haar een andere status in de groep gaf.”

„In het begin leek S ahinde nog wat onthand. Ze trok een tijdje naar de uitbundige klasgenoten toe, maar op de voorgrond staan bleek toch ook niet helemaal bij haar te passen. Desondanks vond ik het mooi om steeds meer van S ahinde te zien - zelfs als dat een uit de hand gelopen akkefietje met een andere docent betekende. Ze zocht me elke keer op, als er iets aan de hand was. Ik nam haar serieus, sprak verwachtingen uit en bleef met S ahinde in verbinding. Dat zorgde voor vertrouwen.”

Oprecht gemotiveerd

„S ahinde zette haar schou-

ders eronder. Ze nam bijlessen, durfde naar zichzelf te kijken. En ze hield heel sterk vol: ik wil met kinderen werken. Die oprechte motivatie herkende ik van mezelf. Ik wilde overstappen van de kinderopvang naar het onderwijs. De combinatie van werken, studeren en een gezin vond ik behoorlijk pittig. Maar mijn blik op de eindstreep zorgde er uiteindelijk wel voor dat ik nu voor de klas sta.”

„S ahinde gaat binnenkort over naar leerjaar drie. Ze loopt heel positief rond, is serieus bezig, maakt grapjes in de klas en heeft leuk contact met de docenten. Ik vind het zo mooi om haar nu te zien stralen.”

„Studenten als S ahinde bevestigen voor mij dat het loont om me te blijven verbinden met mijn studenten. En we hebben beide onderzonden: waar een wil is, is een weg.” ■